

Kázání o konci světa (Mt 24, 3 – 14; 29 -31), Huslenky 9.12. 2012

I. Bude konec světa ...

Bude konec světa. V poslední době se o tom hodně mluví. Má nastat už za pár dní - prý 21. prosince, protože ten den letošního roku je posledním dnem dávného mayského kalendáře.

Možná ale, *milé sestry a milí bratři*, nevěříte, že by 21. prosince měl svět skončit. Možná si říkáte, že svět přece jen tak skončit nemůže. Jenže Bible, zdá se, to dnešní šílenství ohledně konce světa potvrzuje. Dokonce sám Pán Ježíš říká, že konec světa přijde. A bude to prý již brzo.

Jeho učedníci byli jeho slovy znepokojeni stejně (a možná ještě mnohem více) jako my dnes. Tím spíš, když jim Ježíš ještě k tomu pravil, že přitom nezůstane na kameni kámen. Není divu, že se hned ptali: *Kdy to má přijít? A jak ten blížící se konec poznáme?*

Pán jim řekl, že v souvislosti s blížícím se koncem světa nejspíš uslyší o mnohých katastrofách - válkách, povstáních, ale také o hladu nebo zemětřeseních ...

Teď si pro změnu možná říkáte: je to tady! Války, revoluce, nepokoje, hlad, zemětřesení a všelijaké jiné katastrofy - to je přece přesný popis dnešní doby. To je přesně to, co se ve světě děje, jako opsané ze včerejších večerních zpráv ...

Že by tedy Mayové měli přece jenom pravdu? Sháněli jsme snad letos vánoční dárky pro své blízké zbytečně? Jsme na tom zase nejlépe my, co necháváme shánění dárků na poslední chvíli, protože jsme se nenamáhalí zbytečně? A neměli bychom tedy raději kapra usmažit už večer dvacátého - abychom si ještě něco užili, než svět dočista skončí?

II. Vlastně už probíhá ...

Jenže, když se nad tím zamyslíme, pak musíme konstatovat, že to, co popisuje Matouš v dnešním textu je sice docela přesným popisem dnešní doby, ale také vlastně doby úplně každé. Různé rozbroje i války národů provází člověka všemi epochami jeho dějin. Stejně tak i velké přírodní katastrofy - i ty byly vždy, i když se nám dnes díky přesycení množstvím informací může zdát, že jich je čím dál víc. Ale ona zkáza bájně Atlantidy má svůj reálný předobraz ve skutečných zkázách starověkých civilizací kvůli zemětřesení, tsunami, ... Nebo dokonce kvůli ekologickým katastrofám, které si lidé způsobili sami. (První krach řeckého hospodářství nepřišel až v našem století, ale už ve starověku a zapříčinilo ho vykácení veškerých lesů. Ohlasy této katastrofy najdeme dokonce i v biblické Apokalypse...) Podobná ekologická a hospodářská katastrofa ostatně postihla v 19. století i zdejší kraj - Valašsko. Většina velkých evropských měst zažila v dějinách pustošivé požáry anebo zemětřesení. V 18. století například velké zemětřesení a následná tsunami vymazaly ze světa hlavní město Portugalska Lisabon. Z celého města nezbylo nic, až na pár nevěstinců, které zůstaly jako zázrakem - narozdíl od všech padlých kostelů - neporušeny, což velice pobouřilo všechny pořádkumilovné občany, pokud tedy zrovna patřili mezi šťastné přeživší...

Ježíš, když mluví o válečném ryku, má také na mysli konkrétní historickou událost - židovské povstání proti římské nadvládě, které skončilo zničením Jeruzalémského chrámu. K těmto událostem, které Ježíš předpověděl, došlo 40 let po jeho ukřižování, zhruba 10 let předtím, než Matouš napsal svoje evangelium.

Především však chce Ježíš svým učedníkům říci toto: ano, uslyšíte o válkách, katastrofách i nepokojích - a mnozí to budou vydávat za znamení blížícího se konce. Ale to ještě konec světa ani zdaleka nebude... Možná to bude *jenom začátek konce*. Ježíš tu varuje především před těmi, kteří by si z ohlašování konců světa chtěli udělat dobrý byznys - ano, dokonce třeba i v Ježíšově jménu. Víme o různých sektách, jejichž ohlášené konce světa mají povětšinou již notně prošlou lhůtu trvanlivosti. Svě varování potom Ježíš směřuje všem - tedy i nám, kteří rádi takovým hlasům nasloucháme. A v každé dějinné události nebo velké

katastrofě vidíme nějaké znamení, nebo dokonce třeba boží trest. Přitom málokteré, jestli vůbec nějaké, přírodní katastrofy jsou něčím víc, než jen velkým neštěstím – a žádná válka není ničím jiným, nežli lidským nesmyslem. Prorok Eliáš na hoře Choréb také hledal Hospodina v ohni, větru i zemětřesení – ale v ničem z toho Bůh nebyl. Jen v tichém slově - temném hlase, který zazněl z povzdálí.

III. Světa konce a Konec světa

O dni a hodině konce světa totiž nevíme nic. Víme však, jak se to stane - konec světa přijde s Příchodem Syna člověka.

Jistě - je tu ještě možnost, že bychom ten konec uspíšili. Máme na to prostředky – atomové zbraně na vojenských základnách a tichým ponorkách čekající v hlubinách moří na povel. Nebo můžeme náš svět zničit pomaleji, ale stejně jistě – devastací planety o které už byla řeč. Anebo tím, že nenávratně rozvrátíme křehký ekosystém mezilidských vztahů, takže skončíme bez sester, bratrů, sousedů, bez kohokoliv, na koho bychom se mohli obrátit s žádostí o pomoc, nebo s kým bychom mohli sdílet svoje radosti nebo starosti a to bude vskutku náš konec.

Jenže i v těch nejkatastrofálnějších katastrofických filmech konec světa většinou někdo přežije, někde na nějakém odlehlém místě, v dobrém krytu, nebo v náruči Bruce Willise. **Konec**, který přijde s příchodem Syna člověka však postihne všechny - dobré i zlé, ženy, muže, děti, celý svět. Nikdo mu neunikne. Všichni budou v konci shromážděni, posouzeni, označeni a řádně vyřízeni.

IV. Dobrá zpráva o konci světa

Otázka je - co dělat v perspektivě takového konce? A odpověď, která se nabízí, zní: čekat jej. Očekávat. To docela dobře sedí do tohoto adventního času. V adventu přece právě očekáváme příchod Božího Syna. Zdálo by se tedy, že tím nejlepším, co můžeme dělat je svátečně se naladit, na adventním věnci zapálit další svíčku a k tomu možná přidat modlitbičku, a na stůl cukroví.

Ale překvapivě – nic takového se po nás nechce. V souvislosti s blížícím se koncem světa jsme totiž vybízení k větší aktivitě. Máme se konci světa podílet! Tedy ne ho uspíšit vojensko-politickými prostředky, o nichž už byla řeč. Protože jak jsme si již řekli – takový konec by zaprvé nebyl nejspíš úplný, rozhodně by však nebyl šťastný.

Máme však ke konci světa přispět. Jako ti, kdo v něm nosí Kristovo jméno. Máme světu kázat. Kázat evangelium. Světu, který je sám v koncích a neví kudy kam. Světu, který rád poslouchá kokrhání nejrůznějších kejklířů, kartářů a všemožných vizionářů, máme kázat evangelium: **Dobrou zprávu o konci tohoto světa.**

Evangelium, že skutečný konec nemá v rukou žádný člověk, ani žádná náhoda či nehoda, ani chybný kalendář nebo zbloudilý meteorit anebo nezbloudilá atomová puma, ale Bůh sám. Bůh, který nám přichází vstříc, když se sami ocitáme v koncích, aby ukončil všechno naše trápení, všechno soužení a bolest. Neboť konec, který s ním přichází je zároveň novým začátkem, začátkem jeho království, které bude na věky a bez konce. Amen